

A College van Beroep voor het Bedrijfsleven 2004. május 28-i ítéletével a Transport Maatschappij Traffic B.V. kontra Staatssecretaris van Economische Zaken ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-247/04. sz. ügy)

(2004/C 217/22)

A College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Kereskedelmi és ipari közigazgatási bíróság) 2004. május 28-i ítéletével, amely 2004. június 11-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Transport Maatschappij Traffic B.V. kontra Staatssecretaris van Economische Zaken ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het Bedrijfsleven a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

A Közösségi Vámkódex ⁽¹⁾ 236. cikkében szereplő „jogszabály szerinti” kifejezést úgy kell-e értelmezni, hogy az kizárólag arra a kérdésre utal, amely szerint a vámtartozás keletkezésének a Vámkódex VII. címének 2. fejezetében leírt feltételei teljesülnek-e, vagy a jogszabály szerinti adósság csak akkor merül fel, ha a Vámkódex 4. cikk (23) bekezdése szerinti hatályos nemzeti rendelkezések alapján, sem más alapon nincs helye megtámadni az értesítést, amely szerint vámtartozás áll fenn?

⁽¹⁾ HL L 302., 1. o., 1992.10.13.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2004. június 9-i határozatával a Koninklijke Coöperatie Consun U. A. kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-248/04. sz. ügy)

(2004/C 217/23)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2004. június 9-i határozatával, amely 2004. június 11-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Koninklijke Coöperatie Consun U. A. kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Amennyiben az 1430/79/EGK rendelet ⁽¹⁾ 13. cikke – amely helyébe a Közösségi Vámkódex 239. cikke lépett – szerinti elengedési lehetőség nem alkalmazható a jelen esetben vita-

tott C cukorra kiszabandó terhekre, akkor a cukor piacának közös szervezéséről szóló, 1981. június 30-i 1785/81/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ és a kvótán felüli cukortermelésre vonatkozó részletes végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 1981. szeptember 14-i 2670/81/EGK bizottsági rendelet ⁽³⁾ egészben vagy részben érvénytelen-e, tekintettel arra, hogy a terhek méltányossági okból történő visszatérítésére vagy elengedésére nincs lehetőség?

2) Amennyiben az első kérdésre adott válasz igenlő, megszűnik-e a C cukor utáni teher megfizetésének jogi kötelezettsége, vagy határozhat-e úgy az érintett tagállam illetékes hatósága és/vagy a Bizottság, hogy a 2670/81/EGK rendelet 3. cikkének megfelelően nem szab ki terhet, ha a teherfizetésre kötelezett részéről nem merült fel olyan csalárd szándék vagy gondatlanság, amely hozzájárulhatott volna az e mennyiségek általa tervezett kivételének megthiúsulásához, és ha a teherfizetésre kötelezettet a nemzeti hatóságok által a jogsértések és szabálytalanságok felderítése céljából folytatott nyomozásról e nyomozás érdekében nem tájékoztatták?

⁽¹⁾ HL L 175., 1979. július 12., 1. o.

⁽²⁾ HL L 177., 1981. július 1., 4. o.

⁽³⁾ HL L 262., 1981. szeptember 16., 14. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 14-én a Francia Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-255/04. sz. ügy)

(2004/C 217/24)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: E. Traversa és A.-M. Rouchaud-Joët, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

– Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– állapítsa meg, hogy mivel a más tagállamban letelepedett művészeti ügynökségek engedélyezésének feltételeként határozza meg a művészeti ügynökség tevékenységének jelentőségét a művészek szükségleteinek fényében, valamint

– mivel olyan művészek munkavállalói jogállását vélelmezi, akik a lakóhelyük szerinti tagállamban, ahol rendszeresen nyújtanak hasonló szolgáltatásokat, letelepedett szolgáltatónak minősülnek,